

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Solvtionibvs. Titvlvs XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

CAP. IV.

Si sine licentia praelati & majoris partis capituli religiosus fidei iusserit, vel mutuum acceperit, non tenetur ecclesia, & ipse recipiens puniatur, nisi mutuum sit versum in utilitatem ecclesie.

Innocentius tertius in concilio generalis. a

Quod & quibusdam religiosis a sede Apost. est prohibitum, volumus & mandamus ad universos extendi: ne quis videlicet religiosus absque majoris partis capituli, & Abbatis sui licentia pro aliquo fideiubeat, vel ab aliquo pecuniam mutuam accipiat, ultra summam communi providentia constitutam: alioquin non teneatur conventus pro his aliquatenus respondere. Nisi forte in utilitatem d. domus ipsius manifeste confiterit redundasse. Et qui contra istud statutum venire presumpserit, graviori disciplina subdatur.

CAP. V.

Tonit tres casus, in quibus fideiussor contra debitorem agit antiquam solvat, ut a fideiussione liberetur.

Gregorius IX.

Ev. pro e quo te fideiussorem obligasti, si diu in debiti solutione cessavit, aut dissipare bona sua cepit, seu super hoc condemnatus fuisti, iure poteris convenire ut te a fideiussione debeat liberare.

DE SOLUTIONIBVS.

TITVLVS XXIII.

CAP. I.

Successor in beneficio tenetur solvere debita predecessoris pro necessitate ecclesie contracta.

Alexander III. Decano & capitulo Morien. f

Ad hoc g in Apostolica: & infra. Sicut filius debita patris solvere tenetur, ita praelatus sui predecessoris, pro ecclesie necessitate contracta.

CAP. II.

Si praelatus obligat ecclesiam pro alienis debitis, est suspensus ipso facto ab administratione spiritualium & temporalium, & ecclesia non tenetur.

Gregorius IX. universis ecclesiarum praelatis.

Si quorundam: & infra. Firmiter inhibemus, ne quis presumat ecclesiam sibi commissam pro alienis gravare debitis, aut literas alicui seu sigilla concedere, quibus possent ecclesie obligari: h. Decernentes si fecus fuerit attentatum, ad solutionem talium debitorum ecclesie non teneri. Si quis autem contra premissa de cetero venire presumpserit, ab administratione spiritualium & temporalium noverit se suspensum.

CAP. III.

Si clericus non habeat, unde satisfaciat suis creditoribus, non debet excommunicari, nec aliter molestari: prestabit tamen cautionem saltem iuratoriã de solvendo, cum venerit ad pinguorem fortunam.

Idem Decano & Canonico Tullen.

Ordardus i clericus proposuit, quod cum P. clericus, D. laicus, & quidam alii ipsum coram officiali Archidiaconi Remen. super quibusdam debitis convenissent, idem in eum recognoscentem huiusmodi debita, sed propter rerum inopiam solvere non valentem, excommunicationis sententiam promulgavit: & infra.

a Ca. 50. b Csm. eod. tit. in 4. comp. c Vid. l. cum acursum. per Bart. C. de fideicom. d Vid. Bald. in auct. hoc ius porrethum. C. de sacrosan. eccles. e Vid. Guid. Pap. dec. 117. incipit. fideiussor potest. f al. Norvican. g C. i. eod. tit. in 1. comp. h Vid. l. que dotu. ff. solut. matr. & l. Lucius. & utrobq. Bar. ff. de fide instru. i Ordardus habent antiqua exemplaria. Vid. late per Bald. in 5. fin.

Mandamus, quatenus si constiterit, quod predictus O. in totum vel pro parte non possit solvere debita supradicta, sententiam ipsam sine difficultate qualibet relaxetis, recepta prius ab eo a idonea cautione, ut si ad pinguorem fortunam devenierit, debita b. predicta persolvat.

CAP. IV.

Conquerens se indebitè solvisse, hoc probare debet, nisi in casibus positis.

Idem.

Is, qui conqueritur indebitam pecuniam se solvisse, probare tenetur, quod indebitè sit soluta. e. Nisi ejus adversarius solutionem infanciam exinde convincatur: tunc enim diffinitio onus incumbit probandi, quod debitum recepisset.

DE DONATIONIBVS.

TITVLVS XXIV.

CAP. I.

Potest intelligi duobus modis: & secundum primum intellectum h. d. Liberalis in donando existimat se debere quod donat. Vel si secundum alium intellectum: Promittentes aliquid donare, aliud tanquam debitum adimplere tenentur.

Gregorius d. A. Patrio Gallorum.

Prudentes: [1 & infra.] Hanc e sibi quodammodo nobilitatis legem imponit, ut debere se, quod spontè tribuit g. existimet: Et nisi in beneficiis suis creverit h. nihil se prestitisse putet. [1 Viroi sicut estis, Regibus adhaerere, multorum salamentis, & ut in registro impresso.]

CAP. II.

Non valet donatio, quam facit praelatus inconsulto capitulo, & in damnum ecclesie.

Alexander III. Parisien. Episcopo.

Ratennatem i tuam credimus non latere, quod cum Episcopus & quilibet praelatus ecclesiasticarum rerum sit procurator, & non dominus: conditionem ecclesie k meliorare potest, facere vero deteriorem non l debet. Accepimus autem, quod predecessor tuus graves donationes in rebus episcopatus fecit in detrimentum ecclesie, suis canonicis inconsultis.

Vnde quoniam donationes huiusmodi de jure non tenent, indulgemus m tibi, ut liceat donationes huiusmodi tam a clericis, quam a laicis legitime revocare.

CAP. III.

In considerando, an valeat donatio facta per praelatum, debet attendi quantitas rei donata, & loci consuetudo. h. d. innotuit. l. tera.

Idem Vigorien. Episcopo. n

Caeterum o, si Abbatem donationem cum priore & quibusdam de conventu, vel solum Abbatem facere contigerit, & postea conventus pars reclamaverit: Data rei quantitas, & illius terræ consuetudo (quæ tamen sacris canonibus non obviet) est diligentius attendenda: & secundum hoc est donum ratum vel irritum iudicandum.

CAP. IV.

Ecclesia non vacans, in beneficium concedi non potest, sed in proprietatem sicut de auctoritate tamen Episcopi, & sine prejudicio praelati.

a al. ab ipso. b prescripta. c Vid. l. cum de indelictis. ff. de proba. d Archepiscopo l. 12. e C. i. eod. tit. in 1. comp. f ponit. g extimet. h nec. i Ca. 2. eod. tit. in 1. comp. k In C. Barb. meliorum potest. facere, & c. l. al. non potest. m al. indulgemus ut tibi licet. & c. n Vigor. al. Vigorien. o C. 3. eod. tit. in 1. comp. & c. 2. tit. de consuet. in 1. comp. & post. cons. Lat. p. 29. c. 3.

Idem

